

Breinholdt: Jeg beder den ærede Formand om Undskyldning for, at det er undgaaet min Opmærksomhed, at det er blevet sagt.

C. N. Hansen: Jeg havde, den Gang jeg saa dette Lovforslag, som jeg imødesaa med stor Længsel, Øst til at fremkalde adskillige Forandringer deri, idet jeg troede, at der vilde blive levet os Tid dertil. Det viser sig imidlertid, at det ikke er Tilfældet, og jeg vil derfor vise den Resignation, som er paakaldt saa tidt, idet jeg nok ser, at Lovforslaget indeholder gode Fremskridt, at der er Meget deri, som jeg maa anse det for ønskeligt at faae Slaaet fast nu, medens det lader sig gjøre. Jeg vil derfor afholde mig fra at stille de forskellige Forslag, som jeg ellers kunde have i Sinde at stille. Jeg har undersøgt Lovforslaget samvittighedsfuldt, saa vidt jeg har havt Leilighed dertil, og er kommen til Erkjendelse af, at det kan gjøre saa meget Nytte, at man ikke bør forhindre Lovens Emanation i denne Samling, da der vilde tabes for Meget derved. Det er første Gang, vi ere saa nær ved at faae en fast Lov om Fiskeriets Ordning, og det vilde da være meget betænkeligt at støde denne Leilighed fra sig. Jeg haaber derfor, at de vigtige Forslag, som ere bebudede, maa vinde Tilslutning i det andet Thing. Jeg synes, at der er saa mange Grunde, der tale for dem, at jeg ikke vilde kunne forstaa, om det andet Thing ikke med Glæde skulde ville gaa ind paa saadanne Forslag for at faae Loven frem. En hel Del andre Forslag af mindre indgribende Betydning, som tildels ere bebudede, kunde jeg ogsaa slutte mig til, men jeg vil ligesom andre Herrer meget indtrængende opfordre Thinget til at vise Resignation overfor denne Lov. Den har stor Betydning for en stor Del af Befolkningen, og jeg tør ikke være med til at lægge den Hindringer i veien. For saa vidt Noget maatte ønske at gjøre sig bekendt med de Redstaber, hvorom der er Tale, har jeg sørget derfor ved nogle Skort, som ere meget smukt og godt udførte, og som jeg har lagt ind i Bureauet til behagelig Underretning for de Herrer. De ville deraf kunne se, hvorledes disse Redstaber anvendes, og derefter noglunde kunne dømme om, til hvilken Gavn eller Skade de kunne være for Fiskeriet. Jeg tror dermed at have gjort, hvad jeg burde. Der er vel mange Forandringer, som mine Vælgere og Fiskerne i min nærmeste Kreds kunde have ønsket i Loven, men jeg har det Haab, at hvis det nu viser sig ad Erfaringens Vej, at der kan blive Trang til Forandringer i Loven, saa ville de komme. Jeg

veed nok, at man kalder mit Haab naibt, men jeg støtter det dertil, at jeg tidligere mange Gange har set, at Regjeringen og Rigsdagen ere bleve enige om med korte Mellemrum at træffe Forandringer i Loven for Limfjordens Bedkommende. Jeg troede nu egentlig, at dette Indvand, som er det største, vi have, og som i halvhjerte hundrede Aar har havt sin egen Lovgivning og sin egen Kontrol, passende kunde have været udeladt af det paagjældende Afslut, men jeg kan ikke se, at det kan ske nu uden langt større Forstyrrelser, end jeg agter at foranledige. Det er ganske vist, at der er mangfoldige Forandringer i denne Lovgivning, som ikke ere i Overensstemmelse med mine og mange Andres Ønsker, men det er ligesaa vist, at Ønsket om at faae Loven frem veier mere for mig, og jeg haaber ogsaa for Andre, end de smaa Ønsker, man har, med Hensyn til de forskellige Enkeltheder. Jeg skal indskrænke mig til den Erklæring, at jeg vil gjøre Mit til at faae Loven færdig.

Wæsen: Der er kun et Par Bemærkninger med Hensyn til Lovforslagets 1ste Paragraf, som jeg ikke mener at kunne tilbageholde, da de have en vis Interesse i statsretlig Henseende. Det foreliggende Lovforslag gjør en Ændring i den gjældende Ret, forsaavidt det ifølge den gjældende Ret er alle danske Undersatter tilladt at fiske paa dansk Sæterritorium. Det er en Ret, der vil vedblive at være gjældende paa Færøerne og paa Island, men nu vil man gjøre en Ændring deri, dog kun med en vis Begrænsning. Thi i det 1ste Stykke af § 1 hedder det, at Ingen maa fiske paa dansk Sæterritorium uden at have Indfødsret eller at have havt fast Ophold her i Landet i mindst 5 Aar, men naar vi saa komme til 2det Stykke, saa er det derefter alle danske Undersatter tilladt at drive Fiskeri i Drefund mellem de i Paragrafen angivne Linier. Dansk Undersaat er nu Enhver, der har fast Bopæl her i Landet. Altsaa Enhver, der kommer til Danmark og bosætter sig her, kan ifølge 2det Stykke af § 1 fiske i Drefund indenfor de angivne Linier, hvorimod han i Følge 1ste Stykke ikke maa fiske udenfor dette Omraade, med mindre han har været bosat her mindst 5 Aar. Det forekommer mig nu at være en noget abnorm Ordning, at en dansk Undersaat skal kunne fiske i Drefund uden at have været her i 5 Aar, men at man for at have Fiskeriet andet Steds skal have været bosat her mindst 5 Aar. Denne Forandring, dette Krav paa 5 Aars Ophold er, saavidt jeg kan skjønne, motiveret ved Frygten for, at fremmede Personer kunne komme seilende